

ЦРНОГОРСКИ СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР НАСТУПИО У ЦНП

Убједљиво обликовање тема

Оркестар је показао да је у стању да у потпуности одговори различитим интерпретативним захтјевима. Осим признања за успјешно вече, дуг аплауз публике (и музичара) на завршетку је представљао знак поштовања маестру Мирославу Хомену и знак жеље за даљом сарадњом

На Великој сцени Националног театра, први пут у овој години наступио је Црногорски симфонијски оркестар под управом гостујућег диригента **Мирослава Хомена**, Которанина, који је вишедеценијску респектабилну каријеру градио махом у Сарајеву, али и на читавом простору некадашње Југославије.

Концерт је отворен популарном увертиром за оперу Севиљски берберин Ђоакина Росинија. Звучна лакоћа Росинијеве мелодике и остваривање својеврсног маниризма својственог овом композитору представљају посебан изазов тумачима његових партитура. Добро осмишљена драматургија увертире коју је диригент градио првенствено инсистирајући на диманичким параметрима, допринијела је правом „росинијевском“ звучању, у којем је доминирао полетан карактер и контролисана лежерност. Прозрачна оркестрација у дјелима овог италијанског

ЗВУЧНА ЛАКОЋА: Црногорски симфонијски оркестар

мајстора, која открива све добре, али и лоше особине интерпретатора, остварена је веома добром сарадњом диригента и ансамбла, пуном координацијом оркестарских група, прецизном артикулацијом и убједљивим обликовањем ведрих тема.

Истакнути руски педагог и пијаниста **Владимир Бочкарјов**, који готово двије деценије дје-

лује у Црној Гори, тумачио је солистичку дионицу у Концерту за клавир и оркестар бр. 3 Лудвига ван Бетовена. Обиман, троставачни циклус сублимира класичне и романтичне елементе и представља изузетно захтјевно дјело како за оркестар тако и за солисту. Владимир Бочкарјов се представио као пијаниста који веома добро раз-

мије Бетовену музику и зна како да је пренесе и сарадницима и публици. И поред повремене несигурности, доминирао је његов проживљени приступ овом дјелу, тако да је у другом мелодиозном ставу, донешеном нешто суздржанијим, али и љепшим тоном и достојанственим и надасве музикалним фразирањем, потпомогнут избалансира-

ним звуком дувача, био најближи ономе што сматрамо Бетовеновим идеалом. На сличан начин зазвучала је и Етида С. Рахмањинова, коју је солиста извео на бис.

Једна од најпопуларнијих Моцартових симфонија бр. 40 у г-молу тзв. „Велика симфонија“ изведена је у другом дјелу концерта. Меланхолична енергичност и борбеност, које су уткане већ у прву тему почетног става, у бити су одредиле извођачки приступ. Прецизан у гесту, маестро Хомен, познат првенствено као оперски диригент, надахнуто и сигурно је водио оркестар кроз све ставове, успјешно остварујући веома различите тематске и звучне цјелине сложеног циклуса. Под његовим вођством оркестар је плијенио пуноћом звука и компримираном бојом свих оркестарских група. Редовни посјетиоци концерата могли су поредити ову са интерпретацијом коју је исти оркестар, под вођством Алексеја Шатског, остварио прошле сезоне. У оба случаја, оркестар се показао као спреман професионални ансамбл, који је у стању да у потпуности одговори различитим интерпретативним захтјевима.

Осим признања за успјешно вече, дуг аплауз публике (и музичара) на завршетку је представљао знак поштовања маестру Мирославу Хомену и знак жеље за даљом сарадњом.

Јелена В. Јовановић